

Moja dusza mieszka w tagach,
uśpionych mrokiem stylach,
powolnych z duchoty tramwajach,
zaniedbanych życiem ścieżkach i przystankach.

Rysuje uśmiech we frywolnych piktogramach,
żłobi finezyjne szlaki w glinianych koleinach,
murach, fabrykach, szkołach i wagonach,
ścianach lub schematycznych chodnikach.

Moja dusza, snuje się po dworcowych halach,
rozwlekłe przyodziwa, barwę na pociągach,
wszędzie tam, gdzie ktoś zabłądzi na polach,
gdzie, złamie umysł na zawitych szlabanach.

W mojej duszy, też mieszka radość!
Grymasi się nieba błękitnym koktajlem,
z cytrusową wonią promiennych migdałów
i uśmiechów prostych istot słońcem zakrapianych.

Kopiowanie tekstów, obrazów i wszelkiej twórczości użytkowników portalu bez ich zgody jest stanowczo zabronione. (Ustawa o prawie autorskim i prawach pokrewnych, Dz.U. 1994 nr 24 poz. 83 z dnia 4 lutego 1994r.).

Conrad, dodano 18.11.2008 10:57

Dokument został wygenerowany przez www.portal-pisarski.pl.